

nu at gøre et forhastet og umodent Forsøg paa at gennemføre en fuldstændig Grundlovsrevision. Det er Grunden til, at vi ikke kunne gaa med. Vi have tilstrækkelig tydeligt tilkendegivet, hvad vor principielle Opfattelse af denne Sag er. Vi ønske en Ændring i Juni-Grundlovens Aand, og vi ville gennemføre den paa den Maade, som synes os praktisk, som vi mene kan føre til et Resultat. Vi ville ikke for en lang Fremtid spolere Udsigten til at faa noget ud af en Grundlovsrevision. Vi ville derfor ikke følge den højtærede Regering i dens Forsøg paa at kaste os ud i en Kamp, der, som Forholdene ligge, uvægerligt maa føre til et Nederlag.

Konseilspræsidenten (Zahle): Det ærede Medlem, som sidst talte, har, da han var Regeringschef, vist en saadan Mangel paa Evne til at bedømme, hvilke Forhold der ere de stærkeste i politisk Henseende, at han utvivlsomt ikke er den rette Mand til at spaa, om en indledet Politik vil føre til Sejr eller Nederlag. Tværtimod maa det for enhver være en Bekræftelse paa Haabet om Sejr, naar det ærede Medlem siger, at den Vej vil føre til Nederlag. Thi en Mand, der forstaar sig mindre paa praktisk Politik end det ærede Medlem, skal man lede længe efter. Altid har han taget fuldkomne fejl, og i dette Tilfælde tager han ogsaa fejl. Det ærede Medlem vil faa at se, at hvis der rejser sig en stærk Folkemening ved det kommende Valg for at gennemføre en Forfatning i Juni-Grundlovens Aand, ere de Kræfter, der staa bag ved Landstinget og give det Magt til Modstand mod en saadan Reform, overordentlig svage. Udsigterne til ogsaa ad Forhandlingens Vej at naa til et Resultat ville da vise sig at være langt bedre, end det ærede Medlem nu gennem sine Ugleskrig spaar. Thi Forholdet er i Virkeligheden dette, at der i det retfærdige Krav ligger en overordentlig stor Magt, og naar vi i Aaret 1910, efter at have haft en fri Forfatning lige siden 1849, staa og ikke rejse større Krav end at faa den Forfatning tilbage igen, de samme Rettigheder lagte i Folkets Haand, som den danske Nation havde fra 1849 til 1866, har den ganske lille og snævre Overklasse, som behersker Landstinget, en meget ringe Modstandskraft mod dette Krav, der er saa retfærdigt, naar det blot føres frem med nogen Kraft og nogen Villie. Men det skal der naturligvis til, og det vil der ogsaa blive lagt i Arbejdet for at faa en saadan Forfatningsrevision. Det gælder blot om, at det kommende Valg viser en

tilstrækkelig Folkestemning derfor, saa skal det nok vise sig muligt at gennemføre Kravet.

Det ærede Medlem siger, at det kunne vi umuligt gennemføre i det Øjeblik, da vi have erklæret Delegationen Krig, fordi vi ville en billigere Forsvarsordning end den, der gennem mange Machinationer nylig blev gennemført. Det er saamænd ingen Krig mod de 3 Grupper. Thi de 3 Grupper vare ikke begejstrede for den Ordning, der blev gennemført. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) slæbte fra sin Side Folk med til denne Forsvarsordning, som i Virkeligheden ere Tilhængere af Københavns fuldstændige Befæstning baade til Sø- og Landsiden. Og fra den anden Side slæbtes ogsaa Folk til denne Forsvarsordning, som i Virkeligheden i deres Hjerter og politiske Overbevisning ere ganske enige med os, saa den Krigserklæring, som vi skulde have udstedt mod Delegationen, fordi vi ønskede disse Forsvarslove ændrede, er ikke noget, der giver stærk Genlyd, især ikke ude blandt Delegationens Vælgere. Forholdet er ganske sikkert det, at den allerstørste Part af Delegationens Vælgerkorps er ganske enig med os, naar vi sige: hellere Nedgang i Militærudgifterne end højere Skat!

Det ærede Medlem (N. Neergaard) talte til mig en Gang om den store Thereses Pengeskab. Da det ærede Medlem forlod sin Stilling som Finansminister, da forlod han ogsaa i en vis Forstand den store Thereses Pengeskab; thi da efterlod han sig en Statskasse, som var tomt for alle disponible Midler, samtidig med at det ærede Medlem havde været dristig nok til at gennemføre mægtige Udgiftslove, som der skulde skaffes nye Indtægtskilder for at gennemføre. Det ærede Medlem har for Resten en anden Gang set den store Thereses Pengeskab. Det var den Gang, den forhenværende Justitsminister, som fik den Støtte fra det ærede Medlem, at han ikke stemte for et Forslag om at faa den Mands Forhold undersøgt, forlod Den sjællandske Bondestands Sparekasse for at gaa op i Arresten. Da forlod han ogsaa den store Thereses Pengeskab. Dette har det ærede Medlem mødt to Gange i sit Liv, saa det er ikke underligt, han taler om det.

Men det ærede Medlem vilde under vise mig i, hvordan man skal optræde korrekt, og saa sagde han: Naar en Regeringschef bliver spurgt, hvad hans Mening er om, hvorvidt de kongevalgte Landstingsmænd kunne opløses eller ej, saa skal